

Sygn. akt V GC 895/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

16 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Dobosz

Protokolant osobiście

po rozpoznaniu 16 stycznia 2018r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w N.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w J.

o zapłatę

I. umarza postępowanie do kwoty 18.856,24 zł (osiemnaście tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć złotych 24/100);

II. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w N. kwotę 4.144,61 zł (cztery tysiące sto czterdzieści cztery złote 61/100) oraz ustawowe odsetki za opóźnienie w transakcjach handlowych liczone w następujący sposób;

1/od kwoty 926,88 zł (słownie: dziewięćset dwadzieścia sześć złotych 88/100 groszy) od dnia 07 lutego 2017 roku do dnia zapłaty;

2/od kwoty 1.349,34 zł (słownie: jeden tysiąc trzysta czterdzieści dziewięć złotych 34/100 groszy) dnia 09 lutego 2017 roku do dnia zapłaty;

3/od kwoty 611,21 zł (słownie: sześćset jedenaście złotych 21/100 groszy) od dnia 14 lutego 2017 roku do dnia zapłaty;

4/od kwoty 945,63 zł (słownie: dziewięćset czterdzieści pięć złotych 63/100 groszy) od dnia 17 lutego 2017 roku do dnia zapłaty;

5/od kwoty 417,65 zł (słownie: czterysta siedemnaście złotych 65/100 groszy) od dnia 21 lutego 2017 roku do dnia zapłaty;

6/od kwoty 1.047,32 zł (słownie: jeden tysiąc czterdzieści siedem złotych 32/100 groszy) od dnia 21 lutego 2017 roku do dnia zapłaty;

7/od kwoty 901,07 zł (słownie: dziewięćset jeden złotych 07/100 groszy) od dnia 23 lutego 2017 roku do dnia zapłaty;

8/od kwoty 854,33 zł (słownie: osiemset pięćdziesiąt cztery złote 33/100 groszy) od dnia 28 lutego 2017 roku do dnia zapłaty;

9/od kwoty 1.495,64 zł (słownie: jeden tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt pięć złotych 64/100 groszy) od dnia 02 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

10/od kwoty 88,73 zł (słownie: osiemdziesiąt osiem złotych 73/100 groszy) od dnia 02 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

11/od kwoty 405,72 zł (słownie: czterysta pięć złotych 72/100 groszy) od dnia 07 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

12/od kwoty 197,25 zł (słownie: sto dziewięćdziesiąt siedem złotych 25/100 groszy) od dnia 07 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

13/od kwoty 914,84 zł (słownie: dziewięćset czternaście złotych 84/100 groszy) od dnia 09 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

14/od kwoty 291,77 zł (słownie: dwieście dziewięćdziesiąt jeden złotych 77/100 groszy) od dnia 09 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

15/od kwoty 865,46 zł (słownie: osiemset sześćdziesiąt pięć złotych 46/100 groszy) od dnia 14 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

16/od kwoty 623,54 zł (słownie: sześćset dwadzieścia trzy złote 54/100 groszy) od dnia 16 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

17/od kwoty 448,56 zł (słownie: czterysta czterdzieści osiem złotych 56/100 groszy) od dnia 16 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

18/od kwoty 1.388,03 zł (słownie: jeden tysiąc trzysta osiemdziesiąt osiem złotych 03/100 groszy) od dnia 21 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

19/od kwoty 1.632,37 zł (słownie: jeden tysiąc sześćset trzydzieści dwa złote 37/100 groszy) od dnia 23 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

20/od kwoty 116,29 zł (słownie: sto szesnaście złotych 29/100 groszy) od dnia 23 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

21/od kwoty 582,09 zł (słownie: pięćset osiemdziesiąt dwa złote 09/100 groszy) od dnia 28 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

22/od kwoty 1.647,64 zł (słownie: jeden tysiąc sześćset czterdzieści siedem złotych 64/100 groszy) od dnia 30 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

23/od kwoty 282,82 zł (słownie: dwieście osiemdziesiąt dwa złote 82/100 groszy) od dnia 30 marca 2017 roku do dnia zapłaty;

24/od kwoty w wysokości 822,06 zł (słownie: osiemset dwadzieścia dwa złote 06/100 groszy) od dnia 04 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.151,00 zł (sł. jeden tysiąc sto pięćdziesiąt jeden złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów sądowych, oraz kwotę 3.617,00 zł (sł. trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

SSR Anna Dobosz

Sygn. akt V G C 895/17

UZASADNIENIE

wyroku z 16 stycznia 2018r.

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowa w N. w pozwie skierowanym przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w J. domagał się zasądzenia kwoty 23.001,00 zł, w tym kwoty 18.856,24 zł z ustawowymi odsetkami szczegółowo wyliczonymi w pozwie jako należności za sprzedany pozwanemu towar, oraz kwoty 4.144,61 zł tytułem łącznej rekompensaty za koszty odzyskiwania należności z faktur w oparciu o art. 10 ust. 1 Ustawy z 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, tj. kwot po 40 euro naliczanych od każdej z faktur. Domagał się także zasądzenia kosztów procesu, wraz z kosztami zastępstwa prawnego.

Uzasadniał, że strony współpracowały ze sobą w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Pozwana spółka zamawiała u powoda produkty, które były dostarczane przez powoda, za co powód wystawiał faktury VAT. Na fakturach powód zamieszczał dodatkowo informację o tym, że w razie braku zapłaty w terminie, będzie doliczał 40 EUR. Jako formę płatności ustalono przelew na rachunek bankowy powoda, z terminami płatności podanymi na fakturach. Pozwany nie regulował należności w terminach wynikających z faktur.

(pozew – k. 3-7).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 04 sierpnia 2017 roku, sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości.

(nakaz – k. 61).

Pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w J. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa.

Zarzucił, że uiszczył wszystkie należności z faktur. Co do żądania zwrotu kosztów rekompensat pozwany wskazał, że terminy zapłaty były krótsze niż 30 dni co zdaniem pozwanego powoduje, że Ustawa o terminach zapłaty nie powinna mieć zastosowania. Zarzucił, że faktury wystawiane były dwie na jedno zamówienie z danego dnia, zakwestionował więc obciążanie opłatą 40 EUR od każdego dokumentu w sytuacji, gdy była to jedna transakcja handlowa.

(sprzeciw – k. 66).

W piśmie z 6 listopada 2017 roku powód cofnął pozew o zapłatę kwoty 18.856,24 zł, podtrzymał żądanie zapłaty równowartości naliczonych rekompensat od każdej wystawionej faktury w łącznej wysokości 4.144,61 zł, a także żądanie co do odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych które naliczał od dnia następnego po wyznaczonych terminach do zapłaty – do dnia faktycznej zapłaty.

(pismo powoda – k. 76-78).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Strony współpracowały ze sobą w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Powód sprzedawał pozwanemu mięso z kurczaka, za co wystawiał faktury, w okresie od 23 stycznia 2017 roku do 20 marca 2017 roku. W tym czasie powód wystawił pozwanemu 24 faktury, przy czym 06 lutego 2017 roku, 15 lutego 2017 roku, 20 lutego 2017 roku, 22 lutego 2017 roku, 01 marca 2017 roku, 08 marca 2017 roku i 15 marca 2013 roku - po dwie faktury na różne rodzaje mięsa.

Na fakturach wskazano terminy płatności odległe o 2 tygodnie od dat wystawienia faktur.

(d. faktury – k. 11-34).

23 czerwca 2017 roku powód wysłał do pozwanego wezwanie do zapłaty łącznej kwoty 19.251,10 zł.

(d. wezwanie z dowodem nadania – k. 35-36).

23 sierpnia 2017 roku pozwany dokonał przelewu na konto powoda kwoty 426,88 zł, w tytule wpisując, że płaci za fakturę numer (...), 29 sierpnia 2017 roku w pozwany przelał powodowi kwotę 200 zł, za fakturę (...), 06 września

2017 roku pozwany przełał powodowi kwotę 14.394,75 zł, wpisując że płaci za faktury od (...) do(...), 11 września 2017 roku pozwany przełał powodowi kwotę 3.334,61 zł, wpisując że płaci za faktury numer (...).

(d. dowody przelewów – k. 67-70).

Ustalając stan faktyczny sprawy sąd oparł się na niekwestionowanych przez żadną ze stron dokumentach w postaci faktur, wezwania do zapłaty wraz z dowodem nadania oraz dowodach przelewów.

Sąd zważył, co następuje:

Wobec cofnięcia pozwu w zakresie roszczenia opiewającego na kwotę 18.856,24 zł, postępowanie należało umorzyć.

W pozostałej części powództwo podlegało uwzględnieniu.

I. Co do kosztów rekompensat, wyliczonych na kwotę łączną 4.144,61 zł jako równowartość kwot po 40 EUR naliczonych od każdej z 24 faktur wystawionych przez powoda pozwanemu, Sąd zważył co następuje.

W ocenie sądu powód zasadnie domagał się zasądzenia należności w trybie art. 10 ust. 1 Ustawy z 08.03.2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. (Dz.U. z 2013 poz. 403).

Transakcją handlową jest umowa, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, będące przedsiębiorcami, zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością.

Zdaniem sądu umowa sprzedaży towarów (żywności), wyczerpuje pojęcie transakcji handlowej w rozumieniu powołanej ustawy.

Z art. 10 ust. 1 ustawy wynika, że wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 8 ust. 1, przysługuje od dłużnika, bez wezwania, równowartość kwoty 40 euro przeliczonej na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, stanowiącej rekompensatę za koszty odzyskiwania należności.

Z kolei art. 7 ust. 1 stanowi, że w transakcjach handlowych - z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny - wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1)wierzyciel spełnił swoje świadczenie;
- 2)wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie.

Kwota 40 euro [o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych] ma [...] charakter ryczałtu i wzmocnienie pozycji wierzyciela w tym zakresie polega na uproszczeniu postępowania dowodowego - wystarczy, że wierzyciel wykaże przed sądem sam fakt opóźnienia w zapłacie, aby roszczenie zostało uznane za zasadne. W przypadku gdy koszty odzyskania należności przekroczą kwotę 40 euro, wówczas wierzyciel powinien wykazać (udokumentować) te koszty w celu ich odzyskania (tak. S. Gołębiowski w 'Nowe instrumenty zwalczania opóźnień płatności w ustawie o terminach zapłaty w transakcjach handlowych', Teza 6 – artykuł PPH 2015/1/38-44).

Z akt sprawy wynika, że powód wystawiał pozwanemu faktury od 23 stycznia do 20 marca 2017 roku, na fakturach określono termin zapłaty na 14 dni. Pozwany należności nie zapłacił ani w terminach umownych, ani potem, mimo że powód wezwał go do zapłaty pismem z 23 czerwca 2017 roku.

Sąd nie podzielił argumentu pozwanego, że faktury wystawione w jednym dniu dotyczyły jednej transakcji handlowej, albowiem na fakturach wystawionych tego samego dnia widnieje różny towar. Zdaniem Sądu Rejonowego przesądza to o odmienności zawartych umów sprzedaży, albowiem ich przedmiot nie był identyczny.

Co do samej zasadności żądania równowartości kwot 40 EUR w świetle zarzutu, że terminy wyznaczone do zapłaty wynikające z faktur były krótsze niż 30 dni Sąd Rejonowy także nie podzielił argumentu strony pozwanej.

Założeniem Ustawy z 08 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U z 2016r. poz. 684 – tekst jednolity) jest zapobieżenie przestojom płatniczym w firmie wierzyciela i traktowaniu przez dłużnika swojego kontrahenta jako instytucji kredytowej, na skutek płacenia po ustalonych terminach zapłaty. Jeśli termin płatności wynikający z faktury jest krótszy niż 30 dni to do tego typu płatności, w razie gdy zapłata nastąpi przed upływem trzydziestego dnia od dnia wystawienia faktury – wierzycielowi nie przysługują nawet w razie ich płatności z opóźnieniem ale w obrębie tych trzydziestu dni, ani odsetki ani rekompensata przewidziane powołaną ustawą – tak art. 6, art. 7 ust. 1 oraz art. 10 Ustawy z 08.03.2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Jeśli jednak dłużnik nie uiszcza należności w terminie wynikającym z umowy, określonym na krótszy niż 30 dni i nie zapłaci należności także po upływie 30 dni od wystawienia faktury, to w takim wypadku wierzycielowi przysługują odsetki przewidziane powołaną ustawą, a co za tym idzie także koszty rekompensat.

W świetle powyższego sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda całą należność obliczoną jako koszty rekompensat w oparciu o art. 10 ust 1 w zw. z art. 7 Ustawy z 08.03.2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

II. Co do roszczeń odsetkowych.

W świetle zacytowanego art. 7 ust 1 powołanej Ustawy, powodowi przysługiwały odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, począwszy od z dnia wymagalności poszczególnych należności określonych przez powoda prawidłowo jako kolejny dzień po upływie terminów wyznaczonych do zapłaty, a naliczonych do dnia faktycznej zapłaty.

Powód w piśmie z 06 listopada 2017 sformułował swoje żądanie odsetkowe, domagając się zasądzenia ich tak jak w pozwie, czyli od konkretnych dat lutego, marca i kwietnia 2017 roku, do dnia zapłaty. Na podkreślenie zasługuje, że powód nie wskazał daty końcowej naliczania tych odsetek i dlatego sąd nie będąc uprawnionym do orzekania ponad żądanie (art. 321 kpc) zasądził należności odsetkowe dokładnie tak, jak tego domagał się powód. Zwłaszcza, że na dowodzie przelewu z 06 września 2017 roku, jaki pozwany dołączył do sprzeciwu, nie wymieniono wszystkich numerów faktur za jakie pozwany płaci, a faktury dołączone do pozwu nie noszą numerów kolejnych. Dlatego nie było rzeczą sądu przypisywanie poszczególnych kwot do poszczególnych faktur i wyliczanie odsetek kwotowo za powoda. Ponadto, dowód zapłaty z 23 sierpnia 2017 roku odnoszący się do faktury numer (...), opiewa na kwotę 426,88 zł, gdy tymczasem ta faktura obejmuje należność 926,88 zł. Z kolei dowód zapłaty za fakturę (...) z 29 sierpnia 2017 roku opiewa na kwotę 200,00 zł, gdy tymczasem powołana faktura obejmuje należność 1.349,34 zł. Wreszcie należy zwrócić uwagę, że należności uiszczone przez pozwanego potwierdzone dowodami przelewów wyniosły 18.356,24 zł. Powód domagał się zasądzenia 18.856,24 zł a więc o 500,00 zł więcej, jednak cofnął żądanie zapłaty całej tej kwoty, czyli 18.856,24 zł. Sąd Rejonowy nie był więc w stanie zweryfikować żądania odsetkowego w taki sposób aby policzyć należne powodowi od pozwanego konkretne kwoty odsetek.

Mając na uwadze powyższe, w świetle powołanych przepisów, sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości (w części, która nie była objęta cofnięciem pozwu i w taki sposób, w jaki powód określił to żądanie).

O kosztach obecnego procesu sąd orzekł w oparciu o art. 98 i następane kpc, zasądzając od pozwanego na rzecz powoda wpis obliczony od pierwotnej wartości przedmiotu sporu ($23.002,00 \text{ zł} \times 5 \% = 1.151,00 \text{ zł}$) oraz wynagrodzenie fachowego pełnomocnika powoda obliczone od tej wartości w stawce minimalnej 3.617,00 zł. Pozwany uiszczył należność w przeważającej kwocie po doręczeniu mu odpisu pozwu co nastąpiło 29.08.2017r., (zapłata 29.08., 06.09. i 11.09.2017r.), a przy tym wiele miesięcy po wyznaczonych terminach do zapłaty, a także w dwa miesiące po doręczeniu

wezwania do zapłaty zaległości. W tej sytuacji sąd potraktował pozwanego jako przegrywającego proces, co znalazło odzwierciedlenie w treści orzeczenia o kosztach procesu.

SSR Anna Dobosz